„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky“
(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS konec roku 2018

Mnohá léta ve službě mého Pána
ve městech blízkých i zemí vzdálených

Hlavní téma: Poslední zvěst před návratem Krista

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry v celém světě v drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista slovem z 1.Tes.3:13:

> ***„Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příchodu Pána našeho Ježíše Krista, se všemi svatými jeho.“***

Hned ve 4. kapitole od verše 13 ten apoštol popisuje, jak Jeho návrat proběhne: *„Toto zajisté vám pravíme **slovem Páně**, že my, kteří živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteří zesnuli.*
*Nebo **sám ten Pán s zvukem probouzejícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží** sstoupí s nebe, a **mrtví, kteří jsou v Kristu, vstanou nejprve**. Potom **my, živí pozůstavení spolu s nimi zachváceni** budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky s Pánem budeme.“* (1.Tes.4:15-17) Volání k probuzení, ten hlas a pozoun, zazní při vzkříšení, proměně a vytržení.

Nyní na konci času milosti zaznívá v tomto půlnočním čase volání ke všem věřícím: ***„Aj, Ženich jde, vyjděte mu vstříc...“*** (Mt.25) Čistá zvěst Slova předchází druhému Kristovu příchodu.

Ta poslední zvěst zaznívá již po mnoho let. Ale Jeho příchod bude náhlý, jak sám Pán říká: *„Neb jako blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, **tak bude i příchod Syna člověka.**“* (Mt.24:27) Stane se to v jediném okamžiku: *„... **hned pojednou, v okamžení**, k zatroubení*

poslednímu... Neboť zatroubí, a ***mrtví vstanou neporušitelní, a my proměněni budeme.“*** (1.Kor.15:52)

Pavel v různých dopisech přesně popsal, jak tato veliká událost proběhne a co se přitom stane. Všichni apoštolové se ve svých dopisech také na druhý příchod Krista odvolávají. V 1.Tes.5:23 dokončuje apoštol to téma a ještě jednou zdůrazňuje: ***„Sám pak Bůh pokoje posvěť vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příchodu Pána našeho Ježíše Krista zachováno budiž!“***

V našem čase zmínil muž Boží William Branham přípravu Nevěsty Krista 1400krát s ohledem na vytržení. To činil v přímém pověření Pána. Tou zvláštní službou mělo být v **církvi všechno nejprve vráceno a uvedeno do správného stavu. To je zaslíbení pro náš čas:** ***„A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prve a napraví všecky věci.“*** (Mt.17:11; Mk.9:12)

Nejdůležitější událost na konci času milosti náležela po mnohá léta mé služby k mému zvěstování. Jako při všech biblických učeních, nechám také při tomto tématu platné jen to, co je napsáno v Bibli. Všechny výklady striktně odmítám. Čas velice pokročil, zaslíbený návrat (Jan.14) našeho Pána a Spasitele je zcela blízko. Nyní se jedná o úplné navrácení na biblickém podkladu a o přípravu ve víře a poslušnosti k blahoslavenému dni Krista (Fil.1:6).

Pavel, který zvěstoval Slovo v Božím pověření, provolal věřícím ve Filipis: *„**Slovo života zachovávejte**, k chloubě mé v **den Kristův**, že jsem ne nadarmo běžel, ani nadarmo pracoval.“* (Fil.2:16) Totéž, v Božím pověření působící, nyní provolávám ke všem biblicky věřícím ve všech národech a jazycích.

Ve Zj.19:7 vytržený zástup zpívá: ***„Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť přišla svatba Beránkova,*** *a* ***nevěsta jeho připravila se***...“ V Mt.25:10 stojí: *„... a* ***které hotovy byly, vešly s ním na svatbu, i zavřeny jsou dveře.“***

Žijeme v nejdůležitějším časovém období před druhým příchodem Krista. Proto musí být stále znovu říkáno, aby to všichni opravdově biblicky věřící slyšeli a věřili: 11. června 1933 se stalo něco mimořádného:

Když mladý kazatel William Branham poprvé křtil v řece Ohio, přišel zvuk z nebe a sestoupil nadpřirozený světelný oblak viditelný pro všechny přítomné. Potom zazněl mocný hlas: „**Tak jako Jan Křtitel předcházel prvnímu Kristovu příchodu, tak ty budeš poslán se zvěstí, která předejde druhému Kristovu příchodu.**“ Na toto nadpřirozené prožití se bratr Branham odvolal v různých kázáních osmnáctkrát a zdůraznil: „**Ne, že bych já byl ten předchůdce, nýbrž ta zvěst bude ten předchůdce.**“

Originální pověření a doslovné znění ctitelé Branhama v USA později totálně zfalšovali a napsali: „*Jako Jan Křtitel předcházel prvnímu příchodu Krista, tak budeš ty předcházet druhému příchodu Krista.*“

Ten muž Bohem poslaný zvěstoval všechna biblická učení, ano, celou radu Boží, aby v církvi Ježíše Krista bylo vše vráceno do původního stavu. Zdůraznil, že ten jediný, věčný Bůh se k naší spáse zjevil jako Otec v nebi, ve Svém jednorozeném Synu na zemi a skrze Ducha svatého ve své církvi. Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se sebou (2.Kor.5:19; 1.Tim.3:16).

Bratr Branham zvěstoval plné evangelium jako Petr a Pavel; správně pochopil misijní pověření z Mt.28:19, kde se jedná o *to jméno*, do kterého mělo být křtěno, z Mk.16:16, kde se jedná o víru a z Lk.24:47, kde se jedná o odpuštění hříchu. Kázal odpuštění hříchů skrze obětní krev Krista a věřící křtil, jak to Petr letničního dne v prvním kázání pod vedením Ducha svatého nařídil: „*Pokání čiňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů...*“ Tři tisíce tehdy po prvním kázání po vylití Ducha svatého uvěřily a nechaly se pokřtít (Sk.2:14-41).

Všichni uvěřivší, ať Židé, Samaritáni nebo pohané, byli na počátku v původní církvi pokřtěni na jméno Pána Ježíše Krista (Sk.8:16; Sk.10:48). Také učedníci Jana Křtitele se nechali pokřtít: „*Když to slyšeli, **nechali se pokřtít na jméno Pána Ježíše**.*“ (Sk.19:5) Trojiční formule provádění křtu je Bibli zcela neznámá; ta pochází ze 4. století a vrací se na Athanasia.

OBZVLÁŠTNÍ OBDOBÍ

Požehnané období skončilo 24. prosince 1965: Bůh ten Pán vzal Svého služebníka a proroka k sobě. Plný smutku jsem se účastnil pohřbu, který se konal až o velikonočním pondělí 11. dubna 1966. Po všech slzách a hluboké bolesti srdce mluvil opakovaně v mém srdci hlas: „Nyní přišel tvůj čas, abys šel od města k městu zvěstovat Slovo a rozdávat duchovní pokrm.“ Teď jsem věděl, že ten čas je zde.

V dubnu 1966 začalo nové období; také se může říci: pokračování. Ale, prosím, jak? Samotným Pánem pověřen jsem hned po pohřbu 12. a 13. dubna svolal ty bratry v Jeffersonville. Mé hlavní přání bylo, aby kázání natočená na magnetofonových páscích byla tisknuta, aby se mohla překládat také do jiných jazyků. Roy Borders, který byl osobní sekretář bratra Branhama a kterého jsem znal, byl pověřen zřízením tiskové společnosti. Tak byla založena „Spoken Word Publications“.

Kdyby ten věrný Pán neměl 11. června 1933 v Jeffersonville Svého služebníka Williama Branhama, pak bychom neslyšeli nic o zvěsti. Kdyby věrný Pán Svého služebníka Ewalda Franka v dubnu 1966 v Jeffersonville neměl, pak svět by se o zvěsti nikdy nedozvěděl.

Roku 1973 jsem společně s naším vedoucím sboru a staršími, bratrem Leonhardem Russem a s bratrem Erichem Schwillem, podnikl cestu do Jeffersonville. Ti bratři tam nám ukázali místo v řece Ohio, kde bratr Branham křtil, když se stalo to nadpřirozené. Navštívili jsme také Branhamovu kapli a budovu „Spoken Word“.

Josefovi, nejmladšímu synovi bratra Branhama, bylo v dubnu 1966 právě 11 let. On přejmenoval „Spoken Word publications“ roku 1981 na „Voice of God, Inc.“ (Foto). Do té doby jsem Slovem zvěsti dosáhl již více než polovinu světa. Aby bylo Boží pověření vykonáno, musí předtím být dáno přímé povolání a poslání.

Před Bohem tím Pánem říkám: V okamžiku, kdy byl hlas sedmého pozounového anděla ve Zj.10:7 prohlášen za „Hlas Boží“, započalo veřejné zbožňování proroka. Ve Zj.10:7 vůbec není řeč o hlasu Božím. Ve Zj. 8 a 9 je ukázáno šest pozounových andělů, kteří ohlašují soudy na zemi. Ve Zj.10:7 nacházíme *předpověď,* co se stane, když bude sedmý

anděl troubit na pozoun: Potom totiž dospělo **tajemství Boží** k závěru, jak to On Svým služebníkům a prorokům oznámil.

Ve Zj.11 poté, co byla ukončena služba těch dvou svědků a byl postaven a vyměřen chrám, troubí na pozoun sedmý anděl a královské panování je vyhlášeno: *„A sedmý anděl zatroubil,* (jak je v kap.10:7 oznámeno) *i stali se hlasové velicí v nebi, říkoucí: Učiněna jsou království všeho světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovat bude na věky věků!“* (Zj.11:15). Amen.

Všechno, co je ve Zj.6 v pečetích a v dalších kapitolách popsáno, je ještě v budoucnosti. Bratr Branham řekl, že všechno, co je psáno v 6. a 7. pečeti, spadá do času soužení. Zj.10:7 oznamuje, co se stane, jestliže Pán jako Anděl Smlouvy postaví Své nohy na zem a moře. Až když (ne v roce 1963) – *„když odmluvilo sedm hromů hlasy své... Tehdy ten anděl... pozvedl pravou ruku k nebi a přísahal...“* (v.4-6). Podle Dan.12:7 jsou po přísaze ještě tři a půl roku až do konce onoho časového období. **Zj.10:7 zůstává provždy v jednotném čísle, přestože bratr Branham vždycky mluvil o *tajemstvích* Božích. To činil již Pavel: *„Tak o nás smýšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích.“* (1.Kor.4:1)**

To tajemství Boží je Ježíš Kristus, náš Pán. Ten apoštol ještě jednou zdůraznil: *„Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a **to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Božího.*** (Dále podle něm. př. Bible): ***Toto tajemství je Kristus, v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.“*** (Kol.2:2-3)

V únoru 1980 jsem byl v Marseille dotazován na deset hromů ze Zj.10. Odpověď jsem neznal, ale v následujícím jitru mi Pán přikazujícím hlasem provolal: „**Můj služebníku, vstaň a čti 2.Tim.4.**“ Nikdo si neumí představit, co se v takovém okamžiku v člověku děje. **Nyní adresoval ten věrný Pán tato slova mně osobně.** Když jsem četl ten text: ***„... kaž slovo Boží, ponoukej včas nebo nevčas, snažně usvědčuj, opravuj, povzbuzuj, napomínej, a vyučuj ve vší trpělivosti a poučení!“*** (v.2), bylo mi jasné, že o sedmi hromech není nic psáno; proto o tom také nemůže být kázáno.

Mé pověření je, zvěstovat samotně psané Slovo. V prvních třech verších Zj.1 čteme: ***„Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova***

proroctví tohoto a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.“ (v.3) Ty poslední čtyři verše ve Zj.22 bratr Branham asi 150krát zdůraznil. Kdo něco přidá k tomu psanému nebo od něho odejme, jeho díl bude ze Stromu Života vzat. Proto řekl: „**Nepřijímejte nic, jestliže to není napsáno v Bibli.**“

Každý kazatel by 2.Tim.4 měl zvlášť pozorně číst a zkusit se, jestli se na něho vztahuje verš 2, protože zvěstuje jen Boží Slovo, nebo verše 3 a 4 a zvěstuje lidské bajky. Kdo nemá žádný respekt před každým Božím Slovem, je odsouzen k tomu, věřit vlastním výkladům a bludným učením (2.Tes.2:10-12).

Já nekoriguji toho proroka, je ale mou svatou povinností přesně zařadit do Písma svatého všechno, co ohledně spásného Božího plánu řekl. Všem, kteří se odvolávají jen na něho a jeho citáty, musím říci, co Petr řekl s ohledem na Pavlovy dopisy: *„Jako i ve všech epištolách svých, mluvě v nich o těch věcech.* ***Mezi nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení překrucují, jako i jiných Písem, k svému vlastnímu zatracení****.“* (2.Petr.3:16)

Bratr Branham to, co bylo ještě v budoucnosti, často představil formou minulosti. Ale tak je to s celým biblickým proroctvím. Jan viděl všechno na ostrově Patmos, jakoby se to již stalo. Ale jen ti duchovně nevědomí překrucují citáty k zatracení svých posluchačů.

O Janu Křtiteli náš Pán svědčí, že byl více nežli prorok, ale ne více než člověk. *„Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka!“ A* potom náš Pán zdůrazňuje: *„Tento jest zajisté, o němž psáno:* ***Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto připraví cestu tvou před tebou.****“* Totéž nám Slovo dosvědčuje o Williamu Branhamovi, neboť všichni apoštolové předpověděli návrat Páně, ale William Branham obdržel přímý příkaz přinést tu zvěst před druhým příchodem Krista.

Přesto byl jen člověk, muž Bohem poslaný. Neomylný a dokonalý byl ten božský dar proroctví a prorocká služba bratra Branhama. Jako člověk i on se někdy nacházel pod určitým dojmem a očekáváním. Tak předpokládal, že všechno, co mu bylo roku 1933 ukázáno ve vidění, se naplní do konce roku 1977. Proto z toho udělali Branhamovi fanatici

učení, že roku 1977 bude všechno u konce a vytržení nastane. Ale platí, že nikdo den ani hodinu nezná.

**„Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího!
Jak jsou nevyzpytatelné soudy jeho
a nevystižitelné cesty jeho!“** (Řím.11:33)

Ke cti Boží mohu svědčit o tom, co On mi z milosti daroval. Přesně před 70 lety jsem prožil své obrácení a posvětil svůj život Pánu. Bylo to při první stanové misii po druhé světové válce, která se konala v červnu 1948, kde jsem Ježíše Krista přijal jako svého Spasitele. Přesně čtyři týdny předtím, 14. května 1948, prohlásil Ben Gurion založení státu Izrael.

Na mezinárodní letniční konferenci v Hamburgu jsem v červnu 1949 obdržel křest Duchem. V srpnu 1955 v Karlsruhe jsem poprvé prožil shromáždění bratra Branhama a v pondělí 15. srpna 1955 jsem se s ním poprvé osobně setkal. V Dallasu, v Texasu, se mi dostalo 12. června 1958 příležitosti k obšírné rozmluvě s ním. Povolání k službě jsem v nadpřirozeném způsobu prožil 2. dubna 1962. Obzvláště od té doby mohu říci: Můj život byl ve službě mého Pána, ve městech blízkých a vzdálených zemí.

O mocném prožití z 2. dubna 1962 jsem již několikrát dal zprávu. Zde je třeba znovu zmínit, co se stalo v prosinci 1962. Telefonicky jsem si s bratrem Branhamem domluvil na začátek prosince osobní rozhovor v Jeffersonville. V neděli 2. prosince jsem se posadil mezi návštěvníky bohoslužby v Branhamově kapli. Když kazatel Neville vybídl sbor, aby povstal k modlitbě, hlasitě zvolal bratr Hickerson: „TAK PRAVÍ PÁN: Můj synu Franku, ty jsi přes oceán necestoval zbytečně. Neklesej na mysli, protože jsi se včera s Mým prorokem nesetkal: setkáš se s ním zítra a on ti řekne všechno, co máš na srdci.“

V obou shromážděních, jichž jsem se účastnil, mě kazatel Neville vyzval, abych mluvil ke shromáždění. Dvakrát jsem směl kázat za stejným pultem, od kterého přinášel zvěsti ten prorok.

Stalo se, jak bratr Hickerson prorokoval: Bratr Branham mě v pondělí vyzvedl z hotelu a strávili jsme spolu více hodin v rozhovoru.

V přítomnosti obou bratří Freda Sothmana a Bankse Wooda opakoval ten prorok slova, která Pán ke mně 2. dubna 1962 mluvil. Řekl mi, že hlad se netýká pozemského pokrmu, jak jsem se domníval, nýbrž duchovního pokrmu, který jsem měl rozdávat. Bratr Branham skrze zjevení potvrdil mé povolání a odpověděl na palčivé otázky. Na závěr řekl doslova: **„Bratře Franku, počkej s tím rozdáváním pokrmu, až dostaneš zbytek, který k tomu náleží.“** Zbytek je v kázáních o sedmi Pečetích z března 1963 až k poslednímu kázání toho Božího muže v prosinci 1965, které mi byly všechny poslány. Teprve potom mohlo začít rozdávání pokrmu.

Rozdávání duchovního pokrmu musí vždy obsahovat zvěstování psaného Slova. *„Aj, dnové jdou, říká Bůh ten Pán, že pošlu hlad na zemi, ne hlad po chlebu, ani žízeň po vodě, ale po* ***slyšení slov Pánových***.“ (Am.8:11) Pán řekl: *„Psáno jest:* ***Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“*** (Mt.4:4)

Povolání ke službě je pro mne právě tak důležité, jako bylo v 1. Moj.12 mluvení Páně pro Abrahama, ve 2.Moj.3 pro Mojžíše a pro Jozue v 1. kapitole, tak jako v Lk.3:2 pro Jana Křtitele, pro Pavla ve Sk.9 a pro bratra Branhama 7. května 1946. Každé Boží povolání a poslání bylo a je spojeno se spásným plánem Božím. ***„Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, koho bych já poslal, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal.“*** (Jan.13:20)

Potom přišla neděle 19. září 1976, kdy ten věrný Pán biblicky zařadil pověření, které mi dal. **„Můj služebníku, Já jsem tě určil na základě Mt.24:45-47 k tomu, abys rozdával ten pokrm ve správném čase.“**

Bratr Branham viděl ve vidění, jak on různé potraviny ukládal do polic. Mluvil o tom 1. dubna a 30. prosince 1962. Mě bylo dáno božské pověření, předkládat ten uskladněný pokrm připravený na stůl Páně lidu Božímu. Všichni bratři v celém světě rozdávají stejný duchovní pokrm tím, že to zjevené Slovo káží.

První křest bratra Branhama v řece Ohio 11. června 1933

Čtyřicet let později jsem navštívil s bratrem Russem a bratrem Schwillem místo, kde Pán 11. června 1933 sestoupil před tisíci lidmi v světelném mraku a dal bratru Branhamovi povolání.

V Jeffersonville jsme také navštívili »Spoken Word Publications « postavené a řízené bratrem Royem Bordersem. On byl soukromý sekretář bratra Branhama do jeho odchodu domů.

(z leva: br. Frank, br. Borders, br. Russ a br. Schwill)

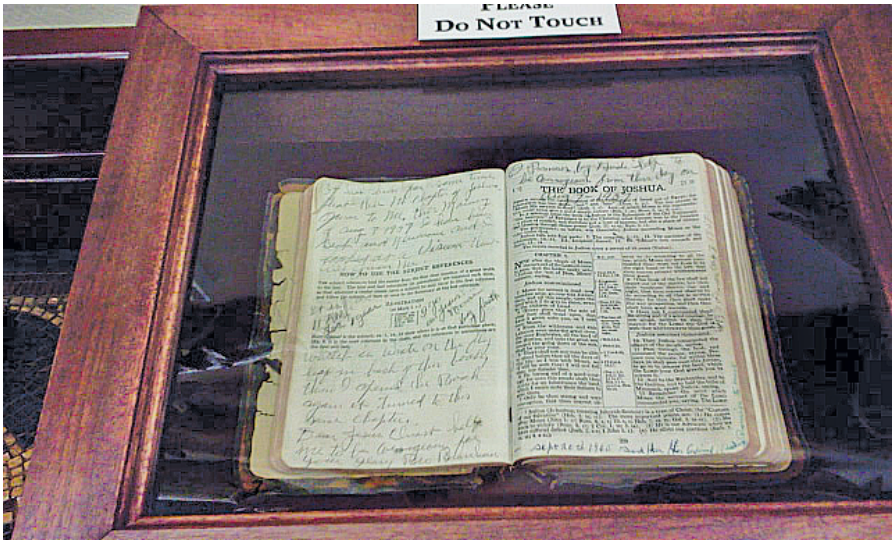
Dvakrát jsem směl mluvit v prosinci 1962 za pultem Branhamovi kaple v Jeffersonville, za kterým měl bratr Branham jeho nejdůležitělší kázání.

Bratr Branham krátce před jeho odchodem domů s jeho nejmladším synem Josefem.

1980 Josef převzal »Spoken Word Publications« a přejmenoval na »Voice of God Recordings, Inc.«.

Bible bratra Branhama, jak ji zanechal v prosinci 1965

Tel Aviv am 14. Mai 1948 (5. Iyar 5708)
David Ben Gurion verliest die Unabhängigkeitserklärung des Staates Israel

David Ben Gurion čte prohlášení o nezávislosti státu Izrael

„Hospodin se totiž slituje nad Jákobem, znovu vyvolí Izrael a dá jim spočinout v jejich vlastní zemi. “ (Iz. 14:1).

„Ten, který rozehnal Izrael, jej zase shromáždí,
nad svým stádem bude jako pastýř bdít.“ (Jer. 31:10).

„Tak praví Panovník Hospodin – Shromáždím vás z národů a posbírám vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a dám vám izraelskou zemi.“ (Ezech. 31:10).

„Hospodin se ujme Judy jako svého dědictví ve svaté zemi a znovu vyvolí Jeruzalém.“ (Zach. 2:16).

„Poučte se od fíkovníku (Oz. 9:10) tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začnou rašit a nasazovat listí, víte, že se blíží léto.“ (Mat. 24:32).

Stará Satanova taktika

Pro nás je těžko představitelné, jak bylo možné, že se ten kníže andělů, syn jitřních červánků, mohl v nebi vzbouřit. Chtěl si zřídit vlastní trůn na místě shromáždění, být rovný Nejvyššímu (Iz.14 od verše 12). Tím svým: „Já chci... já chci...“ se stal zodpovědným za vlastní pád, za svůj osud, stal se úhlavním nepřítelem Božím a nepřítelem všech věřících. Všechny anděly, kteří ho následovali, strhl sebou. Ve Zj.12:7-9 je psáno, že poslední boj se odehraje v nebi: ***„I stal se boj na nebi:*** *Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. I svržen jest drak ten veliký, had starý, jenž slove ďábel a satanáš, který svádí celý svět; svržen jest, pravím, na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou.“*

Pro nás také není jednoduché porozumět, že Satan po vzpouře v nebi a po svém pádu pokračoval ve svém předsevzetí jako Boží protivník na zemi a přivodil pád do hříchu v zahradě Eden. Bratr Branham o tom často mluvil, také v sedmé Pečeti. Kdo může pochopit, že Bůh ten Pán, který chodil v zahradě Eden, dopustil, aby Satan, ten starý had, zapletl Evu do rozmluvy a zpochybnil Boží slova: **„Zdali opravdu Bůh řekl?“**?

V okamžiku, kdy mu Eva poskytla sluch a Satanovi se zdařilo zasít pochybnost o tom, co Bůh řekl Adamovi, se to stalo. Tak mohl Satan vítězit nad slovem, zdůraznil bratr Branham. Dále řekl: Nevíra je ten vlastní hřích, který za sebou táhne všechna ostatní přestoupení. Kdo nevěří, co Bůh ten Pán řekl, je odsouzen k tomu věřit Satanově lži.

Bratr Branham chtěl 24. prosince 1965 mluvit o „cestě hada“ a k tomu si dělal poznámky, ale právě v ten den byl odvolán domů. Had na počátku skrze podvod a svedení a ten had na konci činí totéž. Svedení Evy se stalo pod dopuštěnou vůlí Boží, aby v dokonalé vůli Boží mohl být uskutečněn plán spasení. Jako svedená dostala Adama pod svůj vliv a strhla ho do pádu do hříchu. Ta dvě rozdílná semena byla zjevena v Kainovi a Ábelovi; nepřátelství bylo vytvořeno. Ale jen tak mohl Boží plán spasení nabýt účinnosti. **Hned potom dal Bůh ten Pán zaslíbení, že Boží semeno přijde skrze ženu a hadu rozdrtí hlavu (1.Mo.3:15). Potom následovalo obvinění Adama: *„Protože jsi uposlechl hlasu ženy své!“*** (v.17)

Žel Satan, ten starý had, se vloudil také k nám v daru prorokování. To „Tak praví Pán, můj služebníku…“, se ukázalo být tím „Tak praví jedna paní…“. To povolání a to, co Pán Svému služebníkovi 2. dubna 1962 řekl, bylo zpochybněno. Co se stalo v zahradě Eden, se stalo zde: „Skutečně s ním Pán mluvil?…“ Ale jen tak mohla být jako v Kainovi a Ábelovi také tady zjevena ta dvě semena.

Přímým ovlivňováním hada se lstí a argumenty rozhlašovalo: „Vždyť Pán k němu vůbec nemluvil.“ Lokální sbor byl zničen. Věřící konečného času v celém světě byli strženi do svedení.

Kdo to může pochopit? Jako v zahradě Eden před šesti tisíci lety promluvil 16. června 1979 Bůh ten Pán s hněvem a hromovou ozvěnou těchto devět slov (v něm. jazyku): „Protože jsi uposlechl hlasu své ženy.“ I tady se musela stát dopuštěná Boží vůle, aby nyní se mohla dít v těch opravdově věřících dokonalá Boží vůle.

Co se stalo v nebi a v zahradě Eden, je daleko za námi. Ale to, k čemu došlo u nás, nás těžce zasáhlo. Vyšla z toho dvě různá duchovní semena: Jedni věří v božské poslání, druzí jím opovrhují a posmívají se. Všichni, kteří stojí pod převráceným vlivem, od května 1979 až dodnes do Božího domu v misijním centru už nevkročili.

I nyní se jedná o ta dvě semena. Jedni věří, že toto dějinně spásné pověření dal Pán sám skrze přímé povolání, které v uplynulých 52 letech bylo v celém světě vykonáváno. Ti druzí setrvávají v učení, že ne ta zvěst, nýbrž ten prorok předešel druhému příchodu Krista, a čekají na to, že se vrátí a dokončí svoji službu ve stanu.

Jeho jedinečná služba, kterou jsem osobně také prožil, byla opakováním toho, co se ve službě našeho Pána stalo. Bratr Branham to opakovaně zdůraznil a přitom odkazoval na 1.Mo.18, na rozmluvu Pána s Abrahamem, a na Jan.5:19. Ale nyní je ten prorok oslavován skrze bludná učení až k modloslužbě, která se kolem něho vytváří. To, co Bůh v současné době dělá, ignorují, když nositele zvěsti Slova odmítají. Přitom činí Pána samotného, který to povolání dal, a toho proroka, který to potvrdil, lhářem. K nim mluví Bůh: *„Vizte potupníci, a podivte se, a na nic přijďte; nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, o kterém vy neuvěříte, kdyby je vám kdo vypravoval.“* (Sk.13:41)

V Ef.6 jsme vyzýváni: *„Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům ďábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti vládám, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, které jsou vysoko.“* (v.11-12) Každý verš v této kapitole je důležitou výzvou, které máme věnovat pozornost a následovat ji.

*„A přílbu spasení vezměte**, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží**.“* (v.17) Ten apoštol označil Slovo Boží v duchovním boji jako **„meč Ducha“**. On burcoval věřící k modlitbě jedněch za druhé a sám také v 19. verši prosil o modlitbu: *„I za mne, aby mi **dána byla řeč k otevření úst mých svobodně a směle, abych oznamoval tajemství evangelium svatého**...“*

Ve Zj.12:10-11 čteme o vytržených přemožitelích: ***„A uslyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, který žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti**.“*

Milost Boží

S velikou vděčností smíme chválit milost Boží. Neboť navzdory všem neuvěřitelným a úmyslným pomluvám od roku 1979 se věrný Pán smiloval. Nejen lokální sbor, nýbrž celosvětové misijní dílo bylo nově požehnáno. Pravidelná týdenní shromáždění navštěvují dvě až tři sta bratří a sester z celého okolí. V prvním závěru týdne je každý měsíc shromážděno až 1300 věřících z celé Evropy, ba dokonce z nejvzdálenějších zemí světa, kteří přicházejí, aby Slovo Boží slyšeli. On-line připojení ke shromážděním o prvním víkendu v posledních měsících mocně přibývá, takže jsou to tisíce ve 172 zemích.

Mimořádná služba bratra Branhama skončila roku 1965. Potom následovala požehnaná léta 1966 až 1979, a nyní se ohlížíme na téměř 40 let, ve kterých Bůh s námi byl nad prosby a porozumění.

Víte, jak bratr Branham zanechal svoji domácí Bibli? Ležela otevřená na jeho psacím stole, a sice na poslední stránce 5. Mojžíšovy knihy, kapitola 34, a na stránce knihy Jozue, kapitola 1. Pod Mojžíšem nastalo vyvedení z egyptského otroctví a pod Jozuem uvedení do zaslíbené země. Službou bratra Branhama začalo vyvedení z otroctví denominací a nyní prožíváme uvádění dětí Božích do všech zaslíbení.

Bratr Branham se modlil v posledních minutách, když mluvil o sedmé pečeti: „**Potom ještě prosím, Pane, abys mi pomohl. Stále více slábnu, Pane, a vím, že mé dny jsou sečtené; proto prosím o Tvoji pomoc. Zachovej mne věrným, poctivým a upřímným, Pane, abych byl schopen zvěst nést tak daleko, jak mi je určené! Když ten čas přijde a já musím odejít, když dorazím k tomu proudu, ve kterém vlny uchvacují, ó Bože, nechť pak mohu tento meč předat někomu, kdo je poctivý a tu pravdu ponese.**“

Mohu se ptát, kdo jako první nesl tu zvěst do Západní a Východní Evropy, do Asie a Afriky, ano, do celého světa? Je na zemi ještě někdo, kdo slyšel hlas Páně, obdržel božské povolání a vykonával důležité dějinně spásné pověření? Všichni, kteří jsou z Boha, slyší Boží Slovo (Jan.8:47) a poznali, že nyní je to poslední zvěst vyvolání, obnovení, oddělení a přípravy před zcela blízkým návratem Krista. Všichni, kdo věří, že nyní je vykonáváno přímé pověření spojené se spásným Božím plánem, mají požehnané oči, kterými vidí, a požehnané uši, kterými slyší (Lk.10:23), a jako požehnaní Páně budou účastni vytržení.

Bratr Branham tu zvěst nenesl do žádné jiné země, neboť po otevření pečetí v březnu 1963 už v žádné jiné zemi nekázal. Nyní smím hledět zpátky na mnohá léta, ve kterých jsem v přímém Božím pověření osobně zvěstoval biblickou zvěst ve 165 zemích v mnoha městech po celém světě – mezi jinými v Moskvě, Pekingu, Káhiře a Damašku. Připočítáme-li k tomu všechny televizní přenosy, tak jsem kázal více než jedenáct tisíc kázání. V současnosti běží pravidelná televizní vysílání ještě ve 72 zemích, která podle údajů vysílačů slýchá 10 až 12 milionů.

Bůh ten Pán daroval také mimořádnou milost, že jsem ta kázání bratra Branhama mohl překládat a k tomu psát všechny knihy, brožury a oběžné dopisy. Vykupoval jsem čas a při měsíčních misijních cestách jsem nalétal více než 15 milionů letových mil.

Jen jedna věc mě hluboce zarmucuje: že po roce 1979 v mnohých

městech vzniklo více takzvaných sborů zvěsti. Biblicky ale existuje ve městě vždy jen jeden sbor živého Boha. Vše ostatní jsou domácí kroužky pod vlivem jednoho muže, který šíří zvláštní učení s odvoláním na toho proroka. Pavel varoval: *„Prosím pak vás, bratři, abyste si dávali pozor na ty,* ***kteří různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterému jste vy se naučili, a varujte se jich.“*** (Řím.16:17)

Bůh sám přece do sboru ustanovil služby (Ef.4:11). Také o tomto posledním pověření sám rozhodl. Všichni bratři, kteří se odvrátili, jdou po vlastních cestách a opovrhují Slovem. Každý se odvolává na citáty, a tak vznikly ty mnohé skupiny. Pro mne platí, co je psáno: *„Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujíce,* ***známu učinili jsme vám Pána našeho Ježíše Krista moc a příchod, ale jakožto ti, kteří jsme očima svýma viděli jeho velebnost… A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce, jež svítí v temném místě, dobře činíte, až by se den rozednil a jitřenka vzešla v srdcích vašich.“*** (2.Pt.1:16-19)

Ani jednou jsem ve všech těch letech nediskutoval o citátech, nýbrž jen Slovo zvěstoval. Kázání slyšíme a čteme a necháváme tak, jak jsou. Věrnému Pánu je vzdán dík, že jsem se směl odvolat na 2.Tim.4:17: ***„Pán pak byl se mnou a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání o Kristu, a aby je slyšely všechny národy. I vytržen jsem byl z úst lva.“***

V celém světě vyvolené, kteří věří Božím zaslíbením, zaopatřujeme duchovním pokrmem pro tento čas. O těch, které Pán poslal, jasně a zřetelně řekl: *„Kdo vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdo pak mnou pohrdá, pohrdá tím, kdo mne poslal.“* (Lk.10:16). Amen. Tak to je.

Slovo z Mt.24:14 vidíme před našima očima doslova naplněné: ***„A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdy přijde konec.“***

Všem národům – to tu ještě nikdy nebylo. A musí to být věčně platné originální evangelium: *„I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe,* ***majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, jenž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu.“*** (Zj.14:6)

Jen dokonalá láska tam vejde

Slyšte toto, věřící ze všech národů a ras: Ženich, který sám je Slovo, vezme vzhůru jen Nevěstu Slova! Do nebe vezme jen v krvi Beránka obmytou, ve Slově pravdy posvěcenou a Duchem svatým zapečetěnou Nevěstu. Nyní všichni mají poslední možnost se rozhodnout, jestli chtějí náležet k moudrým nebo k těm bláznivým pannám. Slovo pro náš čas vyšlo od Boha a zase nás zavedlo zpět k Bohu. Ono v nás vykoná to, k čemu je Bůh poslal: ***„Tak bude slovo mé, které vyjde z úst mých. Nenavrátí se ke mně prázdné, ale učiní to, co mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemu je posílám.“*** (Iz.55:11) Amen. Amen.

Všichni proroci, všichni apoštolové, všichni, které On poslal, naplnili své pověření. Bratr Branham učinil, co mu bylo přikázáno, a já jsem vykonal, co mi věrný Pán přikázal. Nevěsta je opět ve stejnokroku, jak to bratr Branham 5. července 1964 řekl: **„... v dokonalém souladu se Slovem.“**

V prosinci 2018 se dožiji 85 let. Čas těch měsíčních cest se pomalu nachýlil ke konci. Všechno ochablo: chůze, zrak, sluch, ale v srdci napsané Slovo zůstává. Bohu dík, že všechny domácí kruhy a sbory v celém světě mohou slyšet a vidět a spoluprožívat, co Bůh nyní činí.

Vám všem v celém světě děkuji z celého srdce za modlitby. Nechť vás všechny věrný Bůh požehná a věčně platnou víru ponechá být jistotou. Tak jistě jak věříte té zvěsti, tak jistě budete účastni vytržení. Děkuji mému Pánu, který mi v lednu 1981 to mocné prožití vytržení ukázal. Ano, společně půjdeme nahoru. ***„... neboť Pán dokonale a rychle ránu za ránou provede své slovo na zemi.“*** (Řím.9:28)

Že náš milý bratr Helmut Miskys byl odvolán domů, všichni vědí. Chtěl bych zde zdůraznit, že náš milý bratr byl mimořádným způsobem Pánem požehnán a použit; ať v rodině nebo v rodinách svých dětí, ať v lokálním sboru nebo v hodinách s dětmi, ať při setkání mládeže nebo v portugalsky mluvících zemích, všude zanechal stopy požehnání. Naší drahé sestře Erice Miskys přejeme Boží útěchu a požehnání a obzvláště také všem v Brazílii a v jiných zemích, o které se náš bratr duchovně staral. Duchovní opatrování převzal bratr Claudio Miskys. Bohu dík, že všechno bude pokračovat jako dosud.

Na snímku, který poskytla sestra Erika Miskys, je bratr Miskys v Havaně, na Kubě, při jeho misijní cestě v březnu 2018

Na závěr roku a také pro další rok přejeme všem obzvláštní požehnání Všemohoucího. Nechť je spásným rokem, rokem jásání (3.Mo.25:8-13; Lk.4:16-21). Ten věrný Bůh žehnej ve všech národech a jazycích. Vzpomínejte mne ve svých modlitbách. Srdečný dík.

V pověření Božím působící

Br. Frank

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz